

25 vuotta Birgitan polkua – eläkö se 50-vuotiaaksi?

Olin 1996-97 työryhmässä, joka valmisteli Birgitan polun vihkiäisiä ja avajaisia. Tuo päivä oli lyöty lukkoon, joten alkukesästä 1997 heräsi huoli siitä, että saadaanko polku ilman majoitteita, ym. ajoissa patikoitavaan kuntoon. Niinpä koekuljin yli neljännesvuosisata sitten läpi keskeneräisen Birgitan polun mukanaani mustavalkoinen valokopio peruskartasta, johon oli kynällä eri tavoin merkitty a) valmiit osuudet, b) työn alla olevat osuudet, c) maanomistusrajat joiden käyttöön oli saatu lupa ja d) hahmotelmat siitä mistä voitaisiin polku vetää.

Kuljin ekanä päivänä Hakkarista Sääksjärvelle, josta bussin kanssa palasin iltapäivällä Hakkariin hakemaan autoni. Tein kulkiessani muistiinpanoja, jotka kirjoitin sitten monisivuiseksi raportiksi katselmuksestani niille, jotka heinä-syyskuussa kiireellä Birgitan polkua raivasivat, merkitsivät, ym. vihkiäispäivää varten. Olin liikkunut paljon Hakkarin pohjoispuolisissa metsissä Kuljun korkeudelle asti, joten ekan päivän taipaleen alkuosa oli tuttua. Kuljasta pohjoiseen muistan, miten polut muuttuivat vähän kuljetuiksi, ja miten piti ihan ihastella erämaan tuntua, jota vain hiukan häiritsivät junan ja lentokoneen ajoittainen ääni ja alueelle aikoinaan syntyneet metsäautotiet.

Viime aikoina olen monesti pohtinut, mitä tuohon erämaan tuntuun vaikuttaisi, jos sen halkaisisi ns. Puskiaisten oikaisu. Äänimaailma muuttuisi. Sen tiedän Innilän Varpenvuoren hiihtomaastoista, jonne vuonna 2000 käyttöön otettu aluetta idästä niistänyt moottoritie toi tosi etäälle kiirivän jatkuvan liikenteen huminan. Sitten Birgitan polku pitäisi viedä tunneleissa em. oikaisun kummankin ajoradan alitse, mutta se olisi varmaan ok, koska nykyisinkin Birgitan polku kulkee valtatie 3:n ali Sarvikkaan ja Hääkiven välillä tuollaisissa tunneleissa ja Sääksjärvellä saman tien yli siltaa myöten.

Mutta Puskiaisten oikaisun molemmin puolin kaavoitettavaksi suunniteltu yritysalue veisi erämaan tunnun, kun sekä kaksoistunnelin lounais- että koillispuolella olisi kuljettava ehkä 100-250 metrin matka panssariverkkoaitojen reunustamaa kujaa yritysten varastoalueiden välistä plus ylitettävä molemmilla puolilla kokoajatie, joka on uuden moottoritien vieritonteille nousevien yritysten liikenneyhteys. Birgitan polun rinkkaselässä kulkemiseen tulisi n. 500-1000 metrin hyvin teollisuus- ja varastoaluemainen välinäytös. Mittasuhteita voi tarkistaa kartasta mm. Tampereen läntisen kehätien niiltä osilta, joiden molemmin puolin on erilaisia yritystontteja.

Lisäksi pidän selviönä, että jos Puskiaisten oikaisu tehdään, niin perässä samalle alueelle tulee jos jonkun sortin oikorataa ja ratapihaa. Tällöin voidaan unohtaa puheet Pirkkalan ja Lempäälän välisestä metsäerämaasta. Tietty 25 vuodessa nuo maastot ovat muutenkin muuttuneet. Puutavaraa on otettu metsistä enemmän kuin taimet ovat ehtineet kasvaa. Lisää metsäautoteitä on tehty. Lempäälästä asutus ja teollisuus- sekä varastotoiminnot ovat tunkeutuneet kohti länttä ja Pirkkalasta kohti etelää. Ehkä seuraavan 25 vuoden aikana erämaa häviää ilman Puskiaisten oikaisuakin.

Eli minua ei arveluta moottoritie, jonka kanssa pystyvät ainakin ihmiset elämään – eläimistä ja kasveista en tiedä. Minua arveluttaa se kaikki, mitä se todennäköisesti tuo mukanaan. Jonkinlainen kompromissi olisi jättää yritystonttimyynnistä pois leveähkö kaistale molemmin puolin moottoritietä Birgitan polun kohdalla, jolloin polku tunneloisi itsensä metsästä metsään. Mutta siinä on kysymys isoista kunnalta saamatta jäävistä rahoista. Vanhassa maailmassa ylimääräiset tonttimyyntitulot olivat tarpeen, kun piirin erikoissairaanhoidosta tipahteli loppuvuodesta isoja ylimääräisiä laskuja. Mutta varmaan ne ovat tarpeen uudessa hyvinvointialuemaailmassakin, kun kunnan tuloveroprosentilla 7.86 pitää pystyä hoitamaan kaikki muu paitsi sote-palvelut.

Jorma Kunnas

jormakunnas9@gmail.com / 050-5352711

hyvinvointilautakunnan jäsen
sivistyslautakunnan varajäsen

